

Əkbər QOŞALI

ÖLÜMLƏRİN ÖTƏSİ

**«VEKTOR» Nəşrlər Evi
Bakı – 2007**

**Redaktorlar: Prof. Dr. Elçin İSGƏNDƏRZADƏ
Namiq HACIHEYDƏRLİ**

Rəssam: Zeynel BEKSAÇ (Kosova)

**Əkbər QOŞALI «Ölümlərin ötəsi» (şeir və deyimlər).
«Vektor» Nəşrlər Evi. Bakı, 2007. 140 səh.**

*Dünya Gənc Türk Yazarlar Birliyinin başkanı
Əkbər QOŞALININ bu kitabında onun şeir və
deyimləri, habelə ona ünvanlanmış şeirlərdən
örnekler yer alıb.*

Q 4702060207-336 (грифли
121 няшр)

© «VEKTOR» BEYNƏLXALQ ELM MƏRKƏZİ, 2007
© Əkbər QOŞALI, 2007

DİLİMİZİN, RUHUMUZUN QEYRƏTKEŞİ

Dünyanın ahənginin pozulduğu, mizan-tərəzisinin baş-ayaq durduğu bizim günlərdə könlünün gözü ilə aləmi seyr etmək yaman çətinləşib. Bəlkə də elə buna görədir ki, daha yaxşı şeirlər az yazılır, bu bəs deyilmiş kimi, az oxunur... Ancaq hərdən ürəyini əridib söz işığı yandırmaq istəyən duyğu dəliqanlısını da görürsən, onun poetik sevdasının duruluğuna, saflığına həsədlə baxıb, köks ötürürsən, təbii, səmimi, şairanə sözlərə qoşulub öz könlünün sirli dünyasına baş vurursan. Heyif ki, belə məqamlar az, çox az olur...

İmzasını neçə illərdən bəri həssaslıqla izlədiyim və həm elmi-publisist, həm də poetik yazılarında ürəyinin bütün gücü ilə vətənçi, türkçü, yurdçu olan Əkbər Qoşalının qarşınızdakı şeirlər kitabını oxuyanda dönüb-dönüb duyğulandım. Bu yanıqlı, qara sevdalı ürəyin yiyəsi ilə şeirlər, misralar boyu uzun bir zaman həmsöhbət oldum. Onun ana dilimizin incəliklərinə, saflıq və duruluğuna içdən bağlılığına heyran qaldım. Haralardan gəlir bu ruh?! Orxon-Yenisey yazılarından, Ərgənəkondan, Bozqurddan, Oğuz ellərindən, Qorqud qopuzundan...

Özünə, öz içinə çəkilmənin, dünya mülkünün fəvqündə durmağın fəlsəfi və poetik təqdimatında Əkbərin özünəməxsusluğu daha çox görünür:

*Nə kağızı dinc qoydum,
Nə səni, yazıq canım.
Biz özümüzə doğma,
Dünyaya yadıq, canım...*

Taleyin dolanbac, məşəqqətli yolları şairlərin  z li v  əbədi alın yazısıdı.  kb r Qoşalının poeziyasında bu mövzunun çoxsaylı v  çoxçeşidli yansımaları tez-tez diqqət  n n  gəlir:

*Öndördümdə şah olmadım,
Bəlkə də vaxtsız doğuldum.
Nə çiçək ömrü yaşadım,
Nə də qara daş deyiləm.*

Qayğılıdı, fikirlidi Əkbərin şair könlü: Qarabağın, Təbrizin, Dərbəndin dərdi onu kövrək bir tütəyə döndərib. Türkün, türklüyün əlbirliyi, fikirbirliyi, elbirliyi bu səpgidə qələmə aldığı şeirlərin ana axarıdır. Vətənin, millətin taleyini həqiqi vətəndaş yanğısı ilə dilə gətirən şairin Təbrizin harayına hay verən misraları duyan, düşünən hər birimizi ayaqda saxlamaq gücündədir:

*Qarabağda əsirəm,
Bakıda pul kəsirəm.
Sən orda can verirsən,
mən burda kef gəzirəm,
can, ay Təbriz!*

Əslində bu narahatçılıq və nigarənçilik Əkbər Qoşalının əlinizdəki kitabının hər səhifəsindən keçir. Bilmirəm buna görədimi, yoxsa özümün əhvalımları bağlıydı, hər nəydisə kitabı oxuyub başa çatanda o mənə ağrıyan, göynəyən bir ürəyi xatırlatdı...

Məhərrəm QASIMLI
filologiya elmləri doktoru, professor
01.10.2007

**İLƏHİ,
SƏN MƏNİ
ÖZÜMDƏN ÇIXART**

* * *

Hər gün verilməmiş bir salamım var,
hər gün gördüklərim gözümdən çıxar.
Mənim bu dünyadan bir alasım var,
bir də bir adam var sözümdən çıxar.

Dillər var adımı təzə saxlayıb,
gözlər var üstümdə nəzər saxlayıb,
Bir qəlbi sınıq qız nəzir saxlayıb,
onun da həsrəti dözümdən çıxar.

Dedilər yol getsən yorulmaq qalar,
...Elə oturub da qocalmaq olar.
Dəli arzularnan bacarmaq olar,
İlahi, sən məni özümdən çıxart.

**MƏN HƏLƏ
BİR CAVAN BULUD YAŞDAYAM**

yeri qanlı-qanlı döydü yağışlar,
keçib damarımda axdılar mənim.
dəli arzularım döndü yağışa,
qayıdıb üstümə yağdılar mənim.

şimşək var—buludlar davaya düşdü.
damcılar oynadı havaya düşdüm.
mən eşqin əlinə havayı düşdüm,
onunçün yandırır-yaxdılar məni.

mən hələ bir cavan bulud yaşdayam,
yağış olmadım ki, yağıb yaşayam.
bir göz var istədim baxıb yaşayam,
qoydular üz-üzə baxtınan - məni...

1995

* * *

səni varlığımıza ac qoyacağam,
indi xatirəmi yavanlıq eylə.
yanında mən boyda yer boş qalacaq,
bir az da kölgənlə yoldaşlıq eylə.

mən də yoxluğunla qatdım başımı,
bir dodaq çatladı, bir üz üşüdü.
bax elə beləcə...

bu cadar dodaq,
daha o gül kimi yanaqdan düşdü.

...şər vaxtı bu qədər güzgüyə baxma,
məni güzgüdənmi yola salmısan?
səni dar ağacı bilib gələnə,
sarı yarpaq kimi yerə salmısan...

(nəvəgörmə yaşına çatmış Z. üçün)

bir «kor olmuş» yoxdu çəkə yolunu,
bəs kimə yol çəkir naçar gözlərin?
hey çarpaz görürəm qoşa qolunu,
uşaq ürəyin var, qoca gözlərin...

sevişən görəndə çiçək açırsan,
yaşbilməz arzun var, arzun çin olsun.
Tanrı eşidəndi-
gün o gün olsun,
sənin də əllərin bir əl tanısın.

...ünvansız bir həsrət sıxar qəlbini,
gözünə düşən yol gözündən düşməz.
Tanrım, sən bu qızın çıxart qəlbini,
bəlkə bir bəndən də dözümdən düşsə.

BAKI

GÖZÜNÜN İÇİNDƏ XAL BİTƏN GÖZƏL

...kirpiyin qoruyur gözün sulayır,
nə yaxşı, boy atmır daha bu xalın!?.
xalın gözlərinin çətin sualı,
gözünün içində xal bitən gözəl.

bəlkə gözlərində qurumuş yaşdı,
yoxsa ürəyindən gözünə qaçdı?
demə harda olsa xal elə xaldı,
gözünün içində xal bitən gözəl.

hər səhər bu xala açılır gözün,
durub gördüyünə mat qalır gözün,
qoyma, xalın ilə dalaşır gözün,
gözünün içində xal bitən gözəl.

(Gözünün içində xal bitən gözəl,
sənin gözün xal qoruyur,
mənim gözüm xallı qız.)

1995, BAKI

* * *

Ağ əllərin  p ş ,
telin sıĝala yatmaz.
Ayaĝına su atsam,
k ks nd n
arzu qalxmaz.

 r yin çatan d rd ,
boyun çatmır neyniy k!?
Baxdım g z yaşın çatır,
yaşın çatmır sevgiyə...

Sən sevgi   m nin 
can atan bir kəpənək,
Tez d nd n xatir y ,
bitməyən bir h sr t ...

YENƏ ÇAXDI ŞİMŞƏKLƏR

Yenə çaxdı şimşəklər –
şimşək göyün ağrısı.
Buludlar ağlayan göz,
yağışlar da göz yaşı.

Yenə çaxdı şimşəklər,
dünya balacalandı.
Göydə oynar mələklər,
gözüm alacalandı.

Yenə çaxdı şimşəklər,
yenə qalmaqal gördüm.
İndi sən bu məkanda,
qalma görüm, qal görüm.

Yenə çaxdı şimşəklər,
kimin ömrü oxundu?
Bəlalar göydən gələr,
göydən gələn bəlalar,
yerdəkinə toxundu...

* * *

Yaxın yola varammadım,
uzağın da vaxtı deyil.
Mən xoşbəxtlik qazanmadım,
gün də görmək baxtım deyil.

Ayağım yerə yetəndən,
yer yetmədi ayağıma.
Yollar mənə düşmədi heç,
düşdüm yolların ağına.

* * *

gözlərim vaxtsız oyandı,
nə axşamdı, nə də səhər.
ürəyim nəynən oynasın?
nə sevinc var, nə də kədər.

gözlərimiz baxıb görməz,
əllərimiz çatıb dəyməz...
nə «gəl» demə,
nə «get» demə,
nə şəkər ver,
nə də zəhər.

* * *

Ömrümüzdə iki dəfə
«qırx»ımızı çıxartdılar.
Dualarla, göz yaşıyla
uşaq ömrü qocaltdılar.

Ömrümüzdə iki dəfə
gözümüze işıq gəldi:
Anamızdan olmuşuq,
bir,
bir də ki, ruh çıxıb getdi.

Ömrümüzdə iki yerə,
qovuşmağa can atmışıq:
Varmış Tanrı dərgahında,
bir də sevən qəlbə işıq.

* * *

Ömrüm uzun çəkmədi,
kasıb gülüşü kimi.
Ölmək şəkil çəkməkdi,
fələyin üzü kimi.

...Nə kağızı dinc qoydum,
nə səni, yazıq canım.
Biz özümüzə doğma,
dünyaya yadıq, canım.

Yeni bir şey yazmadım,
mən – min ilin ölüsü.
Yaddaşını qurdala,
çıxart gördüyüm günü.

BİR ANIN DUYĞUSU

...Şığıyır dəli yellər,
yellənir paslı qıfıl.
Baxıram hansı yana,
bir qapıdı, bir qıfıl.

Keçən günlərimdən də,
birini saxlamışam,
Hər ilin həmin günü
oturub ağlamışam.

BAKI

* * *

Nə susarsan, susmaz könül,
ta əyninə nimdaşammı?
Səninlə yol gedəmmirəm,
mən vəfasız yoldaşammı?

Görüb gəldim o dünyanı,
dar eyləmə bu dünyanı.
bir gün bassa su dünyanı,
Nuhmu ollam, Ağrıdağmı?

Gerilərdə qazanmadım,
acıları qucub qaldım.
Alnımı oxuyammadım,
alnı belə qırışammmı?

1999, BAKI

ŞÜKÜR

Dizim yerə gələn vaxtı,
güc gələn qeyrətə şükür.
nur üzə hər gün təzədən,
yaranan heyrətə şükür.

yaxınları uzaq bildik,
uzaqları sazaq bildik,
ölən öldü də
bitmədik,
doğulan Mehmetə şükür.

ömür - durmur axarında,
ölüm - bəlkə də yaxında.
danışmağa söz qalıbsa,
şairə və şeyrə şükür!..

BAKI ş.

DEYİLƏM

Nə kafirəm, nə də pirəm,
nə ikiyəm, nə də birəm,
mən Allahın adaşyam,
mən Ona yoldaş deyiləm.

Ondördümdə şah olmadım,
bəlkə də vaxtsız doğuldum.
Nə çiçək ömrü yaşadım,
nə də qara daş deyiləm.

...Ta bəşərdən əvvəl idi,
cənnətlərdən enmiş idim,
yenə ora yol gedirim,
hələ otuz yaş deyiləm.

2000, BAKI

KEÇMƏDİM

Haram çıxdı yoluma,
halalımdan keçmədim.
Bir qayğısız varıydı,
bəlalımdan keçmədim.

Öz qəlbimə gül oldum,
sözdüm, eşqdim, uruhdum.
Mən özümü unutdum,
xəyalımdan keçmədim.

O uzaqdı dediyin,
sevinclər lap yaxındı,
mənə əl də elədi,
məlalımdan keçmədim.

ÖPDÜK

Etibar Cəfəroğluna

Neçə illər bir gur saçlı dilədik,
Bizim oldu, bircə telindən öpdük.
Banüççək yanmı çəkdi üzünü?
Özümüz əyilib əlindən öpdük.

Öpdük ağ əllərdən, göyərçin oldu.
Diləklərmiz göyərdi də, çin oldu.
El tənə eylədi, nə çətin oldu,
Yenə düz deyənin dilindən öpdük.

...Nə ata-anaya qulluq eylədik,
Nə də oğul üçün bir gün eylədik.
Elə bir təhərcə ömür eylədik,
Ölən də olanda şəklinədən öpdük.

HAL

Dünyanı qara görürəm,
könlümün qara vaxtıdı.
deyirlər yenə Şuşada,
«dağların lala vaxtıdı».

Şuşada dağ ha qalmadı,
hamısı köçüb sinəmə.
daşınmaz günah qalmadı,
acılar çöküb sinəmə.

Dünyam indi nə haq dünya,
nə də ki, nahaq dünyadı.
Nə iş görürəm soruşma
işim özümlə davadı.

QARDAŞ

Xoş günümü görmədin,
ölləm, görərsən, qardaş,
Mənə öy hörəmmədin,
qəbir hörərsən, qardaş.

Ürəyimiz düz oldu,
yolumuz düz çıxmadı,
Nə yazımız yaz oldu,
güzümüz güz çıxmadı.

Bir qarında yatmışıq,
bir qəbirdə yatmarıq.
Bir kişinin oğluyuq,
bir ünvanda qalmarıq.

Mənə öy hörəmmədin,
qəbir hörərsən, qardaş.
Qoy mən ölüm görməyim,
birdən ölərsən, qardaş.

Qışımız buzdan ötə
yazımız yaz olmadı,
yayımız oddan ötə,
payız payız olmadı.

Bir anadan olmuşuq,
bir daha doğulmarıq.
Bir atanın oğluyuq,
ayrılsaq ayrılmarıq.

Burda bir gün görmədim,
orda görərəm, qardaş.
Qoy mən ölüm görməyim,
ölsən ölərəm, qardaş.

***Bakı ş.,
ocaq-2006***

* * *

xoş gün özünə qalsın,
dar günündə mənə gəl.
barı söhbət edərik,
gəl,
 ey, gəl,
 sən,
 yenə gəl.

...

BAKI
2006-cı il

ABİ
Osman Ənvəroğlu

Abi, Sizde nə var, nə yox,
bizdə hələ ki sağlıqdı.
Abi, Sözdə nə var, nə yox,
üzdə hələ ki sağlıqdı.

Abi, hanı gedən gəlməz,
doğulanlar hanı, Abi?
Yan gəlmədi, yөрə yaddı,
bəylər, xanlar hanı, Abi?

Qara olsa da saçımız,
qəlbimiz ha qara deyil.
Ürəyim dərd boğçasıdı,
sən olmasan hara deyim?

Abi, dünya hara gedir?
nə var, nə pul düşünmədik.
Biz çəkəni çəkməsinlər,
bir də oğul
düşünmədik.

Abi, gedən, gedən gəlmir,
Gələn, gələn hanı, abi?
Yөрə yaddı, yan gəlmədi,
tanı, abi, tanı, abi.

Abi, sorma «nə var, nə yox»
dil deyir ki, hələ sağıq.
Abi, bizə eybi yoxdu,
el vardısıa biz də varıq!

18 ocaq 2006, Bakı

MƏNİM YÜKÜMLÜ DOSTUM

Arkadaşım Seyidə ünvanladım

Gözü «kor»,
qulağı «kar»,
dili «lal»,
mənim yükümlü dostum,
mənim gözəl qardaşım.

İçi işıq,
üzü işıq,
sözü şəkkər,
gözü Mehdi yolu çəkər,
mənim yükümlü dostum,
mənim dindar qardaşım.

Sağ ikinci barmağında
gümüş üzük,
üzüyündə
«ayət-əl kürsü»,
mənim yükümlü dostum.

İzi bəlli, yolu bəlli,
əli bəlli, dili bəlli,
hədisləri bəlli-bəlli,
mənim yükümlü dostum,
mənim dindar qardaşım.

Ad çıxarıb inancıyla,
namaz qılar, oruc tutar.
Oruc tutmaz vücuduyla,
oruc tutar vicdanıyla,
nə gözəldir bu halıyla,

yükü mübarək dostum.

* * *

***Dostum və qardaşım
YOLÇU üçün***

...bir gün,
əlbət, bir gün
olanlar olmayacaq,
olmayanlar olacaq.

...nə qurşun atdıq bir kəsə
nə qurşun atdılar ölək.
ömür deməm ömürə,
yol yoxsa
cavan ölümə...

onsuz da
olanlar olmayacaq,
olmayanlar olacaq...

nə qurşun atdılar ölək,
nə qurşun atdıq bir kəsə.
ömür dedim ölümə,
özüm dedim özümə:
bütün ömürlər
ölümə aparır...

baxma, hər ölünü bir qoşun aparır
kim dünyadan nə aparır?
qoy desinlər, filankəs
dünyadan qurşun aparır.

mayıs, 2004, BAKI

* * *

***Hamlet KAZIMOĞLUnun
25 yaşına deyilmiş şeir***

Ürəklə köksünə sıxa bilmədiyin
yad qadın bədəni...
...yarı dolu qədəhlər
üz-gözünü bəzəmiş
qırmızı boyalı dodaqların
izi düşmüş
yarı çəkili siqaret kötükləri
50 yaşın yarısında
qazancın yarımçıq kədərdir,
yarımçıq sevinc
və bir də yarım kitablıq şeirin
həmişə sıxacaq səni
yada sala bilmədiyən xatirə...
hər şey boş görünəcək sənə
hər şey
evdə yığıb saxladığın
boş siqaret qutuları tək
xəbərin də olmayacaq
gecələr səni düşünüb
öz ərini köksünə sıxan qadından...

BAKI, 1995

* * *

Söz taparam
boş beşiye
layla çalan
el qızına.
Tanrım,
özün səbr göndər
boş tabutun anasına.

BAKI

* * *

Əl-əl söndü alqışlar,
salon əl-əl boşaldı.
bu necə ad günüydü?
baxdım ki, heç bir kəsin,
ürəyi boşalmadı.
yoxsa, hamı məclisə
ürəyi boş gəlmişdi,
nədi?

1997

* * *

heç bayram eləmədim,
təqvim dəyişmələri,
vergülü bildim ömrün.
nöqtə qalıb Allaha,
nə qalıb ki, ölümə?!
mən isə səni sevib,
nida qoydum ömrümə!..

BAKI

* * *

Mən səni sevmədim,
sənin gözündə
bir ilahi sevgi
görüb
karıxdım,
İlahi bir sevgi...
Mən ordan gəlmişdim,
ora darıxdım.

BAKI

* * *

Mən səndən ayrılında
ölüb
səni gözümdə saxladım.
İndi hər güzgü önündən
ötüb-keçəndə
səni görürəm,
Dirilib gözümdən düşürsən,
özüm gözümdən düşürəm,
düşür ürəyim.
Səni
gözüm üstə qoya bilmirəm,
istəyirsən qına məni,
qına neynim,
Gözümün içindəsen.

1995, mart

* * *

Başımızdan yuxarı
yumduğumuz barmaqlar
tətik çəkmək zamanı
 heysiz qalar,
 ağlayar.
Təmizləmədi bizi
 su yerinə axan qan,
Hamımızdan gileyli
ruhlar
 kəsir səsimizi.
Adına ürək dediyimiz
günahlar içindədir.
Çıxarın, qardaşlar,
 çıxarın ürəklərnizi,
yaralı yerindən taxın nizələərə,
qoyun Xəzər sahilinə,
Bəlkə Bakı küləkləri
təmizləyə bildi
ürəkləri...

1995, mart

* * *

Qarlı qış gecəsi,
sobada quru palıd çıtıltısı,
kəkotu çayının
odanı başına götürmüş
ətrindən
dəli olmağı gəlir adamın.
əlimdə şeir dəftəri

...deyəsən mənim kimi
qonşu qızı da oyaqdır,
pianoya qəm oxudur,
elə bil zaman durur

...amma neynəsək də
bir azdan
SABAH AÇILACAQ...

* * *

Gözlərin yol çəkir
daha çəkməsin
Bir yol çəkmisən ki,
daşlı-kəsəkli,
sənə yetmək olmur.
Nə də düşüb acığa,
çəkdiyən yollardan
əl çəkmək olmur.
Yolları yığıram ayaqlarıma,
qıymaram gözlərinə.
Sənə məndən bezikmiş
divanə ruh gərəkmiş

...gözlərin yolunu çəkməsin,
gözlərin yol çəkməsin,
bəlkə onda
mən də
sənə yetə bildim,
ya da
bir çinar olub
çəkdiyən yolların
qırağında bitə bildim.
Gözlərin bir ağac yolunu çəksin,
Ağac sənə gəlməz, sən özün yeri,
gəl, əyləş kölgəmdə,
budaqlarım səni
sarı yarpaq xatirələrə qonaq əyləsin
ruhun dincəlsin.
Sonra da de ki,
Allah səni əkənə rəhmət əyləsin!..

* * *

Qadınlar oğul gətirir
bu dünyaya,
kişilər şeir.

Qadınlar şeir oxuyur,
kişilər qadınları.

Qadınlar beşik yürgələyir—
gələcək arzulu körpə beşiyi,
kişilər keçmişdən qalma bir dərd.
Qadınlar türkü deyə-deyə bayraq tikir,
kişilər bayraq uğrunda gedər.

Qadınlar xalı toxuyur,
sərmək üçün yarı gələn yollara.

Kişilər yollar açır
yalçın qaylardan,
el sarı gələn yolları.

Qadınlar gözəl olur,
kişilər gözəl sevgili,
sevgiləri nur kimi titrəyir,
qadınların üzündə,
sevilənlər gözəlləşir—
sevgilər itməyir.

Qadınlar da ölür, kişilər də,
qadınları tabuta qoyurlar,
Kişilərsə

ölməmişdən öncə,
özlərini bir qadın bətninə
qoyub gedirlər.

...Qadınlar kişilərin çiyində gedir,
kişilər qadınların göz yaşında.

1997

* * *

Yeddi ölü gün doğdu bu həftə,
Sınıq-salxaq saatın
 əqrəbləri tərپənmədi
 bir səmtə.

Bu həftə çevirənim olmadı
 «təqvim»i.

Açarlar düz yeddi gün
 ölü qaldı qıfılda.

Günün doğan anına
 dua demədi anam,

Ata «Salavat»ını
 eşitmədi ulu Ay...

Dırnaqları töküldü
nalsız bədöy atların,
 dırnaqları töküldü...

Odu sönmüş ustanın
 dəzgahları pas atdı.

Olmamış
 öldü həftəm,
həftə ölülərinə ağlayanlar,
bir dəfə yığışib ağlasaydı,
bu ölən həftəyə,
 ölən günlərə,
başə qara bağlasaydı
 bir ağ üzlü,

Dincələrdi
 ruhu bir az
üzü qara zamanın...

1997

* * *

nə vurulma, nə vurma,
bir gözələ vurul, get,
arılıb get, durul, get.

nə əyilmə, nə əymə,
əyilib yurd yerində,
bir çiçəyi öpüb, get.

nə anılma, nə anma,
yovşan ətri udub, get
dərgaha üz tutub, get.

...

BAKI, 1997

bütün yataqxanalarda yaşayanlar
köçəcək –
heç olmasa qəbirə.
bütün köçənlərə çadır qurulur,
heç olmasa qara çadır.
bütün ölənləri tapşıırırlar,
heç olmasa torpağa.

bütün torpaqdakılar gedirlər,
heç olmasa cəhənnəmə.
bütün cəhənnəmdəkilər...
az qala
yenə «heç olmasa» deyəcəkdim...

BAKI, 2002

MƏN TÜRKƏM

mən türkəm:

adım

ərəb, fars adı,
soyadım
rus sonluqlu,
mən türkəm.

öləndə ərəbcə ölürem,
doğulanda pulca.
mən türkəm.

Törə nədi bilmirəm,
yörə nədi bilmirəm,
börü nədi bilmirəm,
yürü nədi bilmirəm,
mən türkəm.

Erməniylə-merməniylə evləndim,
yadlardan doğulanları
türkün oğlu edəmmədim,
mən türkəm.

rusa, ingilise işlədim,
rusca, ingiliscə işlədim,
mən türkəm.

başkəndimdə evlər
«Stalinka»,
«Xruşşovka»,

«Kiyevski»,
«Leninqradski»,
təmiri «yevroremont»,
«superremont»
mən türkəm.

aylarım Roma,
Bizans yadigarı,
ilim heyvan-hüvyvan adı,
mən türkəm.

mən Türkəm?!

06 aprel 2005,
BAKI ş.

YENƏ İŞİM DÜZ GƏTİRMİR

yenə işim düz gətirmir,
heç özümü düşünmürəm,
min ağac məndən uzaqda,
anam qatır yuxusunu...

yenə işim düz gətirmir,
heç özümü düşünmürəm.
atam qabar əllərini
düyünləyib alnında,
hamı duyur
bu duruşun qorxusunu.

yenə işim düz gətirmir,
heç özümü düşünmürəm,
bacım yuxudan ayılır,
duz çevirir şəklimə.

yenə işim düz gətirmir,
heç özümü düşünmürəm,
yəqin yenə qardaşım
acılayır hamını,
hər şey dönür tərsinə.

yenə işim düz gətirmir,
heç özümü düşünmürəm,
gözüm qalıb beşikdə
 mışıl yatan körpədə,
anası da söylənir:
 sənə yüz yol demişəm,
 yatanda uşağın üzünə baxma.
...üzümə bax, Allah,
 üzümə bax.

BAKI Ş., 1997

SÖYLƏNMƏ

Mən
bu dünyanın ən böyük xəyanətkarıyam
birinci xəyanətim ondan başlayır—
indi «ki» deyəcəm,
dədə-baba Sözümün düzənini əyəcəm,
...ondan başlayır ki, bu anlamı verən sözü
dilimdə işlətmirəm—
nə «xəyanət», nə də «kar» mənim deyil,
amma xəyanət mənimdir, xəyanətkaram,
bax, yenə xəyanət elədim
Qorqudun dilinə:
«ancaq» yerinə, «amma» dedim.
dilə xəyanət elədim.
...Xəyanət çıxmasın,
zamanında, yeni keçənlərdə,
yaşını min üç yüz göstərdim
Qorqud Dədənin,
bitiyinə bir qucaq dini «element» saldım,
sənə «element» deyirəm, ha:
guya İslamdan qabaq adam deyildik—
min dörd yüz il öncə,
iki yüz il öncə
bir də
rus bizi adam elədi:

iki dəfə adam olduq!
«Ov» olduq, «yev» olduq,
«ov olduq, yem olduq»,
«ski» olanımız da tapıldı,
di gəl, öz sonluğum tapılmadı,
tapılmadı...

Qorqud öləndən sonra
Yeddi arxa dönənime
ərəbin, farsın
adını qoydum –
öyə-öyə,
öy-öy, eşik-eşik...

Öy-eşik demişkən,
öy-eşik dalınca,
nə bilim,
daha nə dalınca,
uzaq dağ köyündən
şəhərə qaçdım,
Burnum yadırğadı
torpaq qoxusunu,
təzə biçilmiş ot qoxusunu,
qulağım yadırğadı
doğa səsini.

Unutdum,
Od ruhunu,
Ocaq ruhunu.
Asfaltlar gizlədər torpağı məndən,
asfaltlar

doğa qoxumaz,
asfaltlar izimi saxlamaz,
(şəhərdə quşlar da doğru oxumaz.)

Şəhərlər sirrimi saxlamaz.

Öyüm yeddinci qatda-
«öyüm» deyib öyünməyim,
yataqxananın dar odası.
Anam
ata evimizi qəsd edib deyir:
«a bala, o Əli meydanını buraxıb,
gəlib,
bu «spişka qutusu»na niyə giribsən?»
...cavab yoxdu,
mən də sual edirəm.—
Deyirəm, dərdin alım, ay ciji,
Əlidən qabaq meydan yoxuydumu?

08.04.05,
BAKI

* * *

Sən qızsanmı bilmirəm,
gəlinsənmi bilmirəm,
ağ qadın.

Məni seversən bilmirəm,
ya sevməzsən bilmirəm,
ağ qadın.

Mənə gələrsən bilmirəm,
yox, gəlməzsən—bilmirəm,
ağ qadın.

Ağ qadın,
gəlinsənsə bildirmə,
qızsansa heç bildirmə,
sevməzsənsə dindirmə,
seversən heç dindirmə...
bir sual qal, ağ qadın,
elə ağ qal, ağ qadın.
Qoy, bu kirlənən dünya
sən boydasa ağ qalsın.

BAKI, 07-09 haziran, 06

* * *

dindən qurtulmaq istədim
baxdım yeni din yaranır
əxlaqın əlindən çəkdim yaxamı
əxlaq buraxmadı qara çuxamı

anamdan qopdum üç on il qabaq
atamdan doqquz ay ondan irəli
amma qopa bilmədim –
bu dünyaya gəldim-gələli
hər gün bir az daha yaxınlaşdım
bəlkə onlara

sabah oğlum məndən qopmaq istəsə
qopa bilməz
bütün cizgiləri ələ verir zalımı
hərdən mən də qopmaq istərəm ondan
amma
bir başında atam duran yolu
ötə yandan o kəsir
hər gün mənə tələsir

qadından qopmaq istədim
baxdım bir can var ikimizi paylaşan

özümdən uzaqlaşmaq istədim
sözümdən uzaqlaşmaq istədim
uzaqlar nə yaxınmış qardaş
qardaş səndən uzaqlaşmaq istədim
uzaqlar qardaşım olmadı

dostum
qopmaq istədim səndən
dostluqdan qopa bilmədim

dünyadan qopmaq istədim
hər uçağa minəndə
bəlkə
bir də heç yerə qonmaya deyə
xəyal eylədim
amma ağılımdan çıxma bilmədim—
bilirəm
uçaqqlar qonmağa yer tapmasa da
çırpılmağa yer tapır

(həmişə belədi
ölməyə vaxt çatmayanda
VAXT özü ÖLÜMə çatır).

06.06.06, BAKI ş.

TURAN SÖYLƏMƏLƏRİ

* * *

Boz çöllərdə,
Boz göylərin altında,
Boz üzlü silahı
Soyuqdan bozarmış-bərkimiş suratına
qaldırıb
Düşmən gözünü bozartmaqçün dayanan
boz oğlan,
eşidirmisən,
içindəki boz qurd ulartısını,
eşidirmisən?!

TOVUZ, 1997

* * *

Torpaq
ağır gündə bayraq tutmuş,
alnı dərddən qırıq-qırıq
qat kəsmiş
kişilərin
yerişindən dincələr
qarış-qarış.

Torpağı
hər yerdə şəhid məzarıyla
möhürlənmiş
millətin
bayrağı əbədidir...

* * *

...Mən
daşları çiçəklərdən az sevmədim,
Daşlar bu dünyada,
bəlkə də, ən gözəl yaddaşdı—
GÜL-TƏKİN misalı.
Daşlar vətənə qardaşdı-
VƏTƏNDAŞ timsalı.

2001

* * *

Yovşan qoxlamırıq,
ata minmirik
Ölsək örtərlərmi ala
bilmirik.

And içəndə
üz tutmuruq bayrağa,
üz tutmuruq Göyə, Aya, növrağa,
Qulaq da yadlaşıb qurdun səsinə
Sonra da deyirlər,
sənin dərdin nə?

mart, 2002

* * *

Altaylardan qopan atlar
getdiyi göy yoluydu.
Altaylarda doğan Aylar,
biz çıxanda doluydu.

Altaylardan qopan atı
daha kimsə minmədi,
Altaylardan qopan atlar,
ağ köpüklü dənizlərə
çatmayınca dinmədi.

Biz çıxanda Ay doluydu,

Biz getdikcə Ay Yolu,
ayağımız üzəngidə əyildi,
Yay-oxumuz qırılanda,
Ay göylərdə bir yay kimi gərildi.

Biz çıxanda Ay doluydu,
çıxdıq oldu Aypara.
Ay Altayda dolunaydı,
Avropada Aypara.

Altaylardan qopan atı,
bir də, bir də minərmi olam?!
Altaylardan qopan atın
ağ köpüklü dənizədək
dinmədiyini görərmi olam?!

Altaylardan qopan atlar
Avropanı nə vaxt adlar?!

BAKI ş., 2006

QARABAĞ

dağların uca olmasa
düzlərin necə olmasa
dərələrin ırmaq-ırmaq
buludların yumaq-yumaq
axmasa
ceyranların-cüyürlərin
adam kimi baxmasa
nə dəyişər?

Mən sənin özünü sevirəm
sən mənim Qarabağımsan
sən mənim qara bağımsan
sən mənim qaram
ağımsan
sən özündən böyüksən
sən sözümdən böyüksən
(sözdən qabaq səsimsən)
Qarabağ!

Qarabağ
sən mənim alın yazım
mən bir barmaq qələmlə
ağ kağıza nə yazım?

Bircə onu bilirəm
sənə qayıtmayınca
boyum balaca

çiyrim əyri
dilim gödək
gözüm kölgəli–
qıyası
şikəst olacam
bu isə həyat deyil
sabah
Tanrı deməzmi
ya insan
mən səni belə ha yaratmamışdım...

10.06.06,
BAKI

ÇADIR ŞƏHƏRCİYİNDƏ

sevinclər qaçaq düşüb,
dərd-qəmlər oylaq salıb
çadır şəhərciyində
iyirminci yüzildə
bu yığval bizə düşüb
bu yığval bizə düşüb –
hər səkkiz candan biri
özünə kümə qurub
çadır şəhərciyində

gülüş üzlərdə donub
baxdım canım uçundu...
dilim-ağzım qurudu
çadır şəhərciyində

uşaqlar qocalaşıb
qocalar uşaqlaşıb
ümidlər uzaqlaşıb
çadır şəhərciyində

ümidlər uzaqlaşıb
dəyərlər ucuzlaşıb
göz gördüm duz bağlayıb
çadır şəhərciyində

adında şəhərcikdi
bura heç kənd də deyil

...

adam hər gün çərləyir

çadır şəhərciyində

bu gün belə qalammaz
Ömür belə dolanmaz
hər yandan bura yol var
burdan bircə yol çıxar
Tanrım, kemiŖim qalsın
Çadır Ŗhrciyində

***Azərbaycan,
haziran, 2006***

TƏBRİZ
TƏBRİZ
TƏBRİZ

(haray şeirləri)

CAN, AY TƏBRİZ

Səni yenə döyürlər,
mənim səsim çıxmayır,
səni söyür-söyürlər,
mənim əlim qalxmayır,
can, ay Təbriz.

Qarabağda əsirəm,
Bakıda pul kəsirəm,
sən orda can verirsən,
mən burda kef gəzirəm,
can, ay Təbriz.

Oğluma Təbriz dedim,
boş-boşuna öyündüm,
gülməliyəkən ağladım,
ağlamalıyəkən güldüm,
can, ay Təbriz.

Tehranlara inandıq,
Ağ Evi doğru sandıq,
Moskvaya aldandıq,
bircə səni anmadıq,
can, ay Təbriz.

Yüz il həsrətin çəkdik,
gəldik alverə gəldik.
Bilmirəm nə ibnəyik,
can, ay Təbriz.

Adımı duy,
üzüm görmə,

öncə gor görsün, sən görmə,

yalan-yalan sözü m görmə,
can, ay Təbriz.

Sən fars libaslı, ya mən -
mən gah urusam, gah yəmən,
ingilisəm-mingilisəm,
bircə sən deyiləm, bir sən,
can, ay Təbriz.

Boğazından asılırsan,
sürüyürlər yığılırsan,
yenə, yenə də qalxırsan,
bizi də arxa sanırsan,
bizi də adam sanırsan,
can, ay Təbriz.

Bakı, Ankara hardadı,
bilmirlər Təbriz dardadı?
bilmirlər Təbriz hardadı,
can, ay Təbriz.

Kərkükə gün ağladılar,
itirdilər bağladılar,
sənə də qəm saxladılar,
can, ay Təbriz.

...Zülmət bitər, dan görünər,
neçə Səttərxan görünər,
üfüqlər al qan görünər,
qan, ay Təbriz!
can, ay Təbriz.

TƏBRİZ

«Savalanda yatan igid» qalxdımı,
«Ceyranların Təbriz deyib» qaçdımı,
uca Tanrım sənə bir yol açdımı,
Təbriz!?.

Mən sənə sual verirəm,
sən heç mənə sual vermə,
mən sənə nə cavab verim?
dilim gödəkdi dinmirəm,
Təbriz.

Yüzillaırdı ƏRKin vardı,
yüzillaırdı ərkin vardı,
tarixlərdə görkün vardı,
Təbriz.

Məhərrəmlərdə döyündün,
qara libasa büründün,
mərsiyələrlə böyüdü, ha söndürdülər sönmədin,
Təbriz.

Fars dili, ərəbin dini,
şükür səni bitirmədi.
Sənsiz İran görünməzdi,
Təbriz.

İrəvan ta bizim deyil,
Şuşa dumandan görünmür
bəlkə sən qırdın tilsimi,
Təbriz.

Ta ađlımı itirirəm,
nə gəlđi onu deyirəm
qayda-qanunu neynirəm,
Təbriz.

Gör mən nə arsız adamam,
oturub şeir yazıram,
düşməninə heç olmasa,
götürüb bir daş atmıram,
Təbriz.

Təbriz!

BAKI ş.,
08-09.06.2006

İLK QƏLƏM ÖRNƏKLƏRİ

SƏNİN MƏKTUBLARIN

Sənin məktubların qəmli hekayət,
Məni düşündürər, duyğulandırar.
Sənin məktubların edər cinayət,
Sevinci, gülüşü, yolu dandırar.

Sənin məktubların durna qatarı,
Hələ çox qalıbdı mənzil başına...
Sənin məktubların ömrüm artırdı,
Cəfalar gəlsə də mənim başıma.

Sənin məktubların sənin özünsən,
Qəlbin varaq-varaq köçüb onlara.
Məktubun oxunur, göz önündəsən,
Sənin o gül çöhrən çöküb onlara.

TOVUZ,
Qoşa kəndi

«YEDDİ BULAQ» ÇAYI

de, görün, hayandan-hara gedirsən,
bu uzun yollarda haran ağrıldı?
zirvədən enəndə haray edirsən,
yolun daralanda saçın ağardı.

hökmünlə yol keçib, düzənlər aşdın,
torpağa sudan da od ələndi ki!?.
buludlar ağladı, sən coşub daşdın,
ürəyin eşqindən alovlandı ki!?.

hər səhər nə qədər yuxu eşidib,
yuxulu-yuxulu keçib gedərsən.
gördüyüm yuxunu çoxu eşidib,
mənə də bir ümid verib gedərsən...

**TOVUZ,
Qoşa kəndi**

* * *

Bilməm, nədi ürəyin, qız,
o dağdımı, o daşdımı?
Söylə, nədi diləyin, qız,
nifrət sevgini aşdımı?

Külüngümü – söz mülkümü,
Fərhad kimi alıb ələ,
bir su arxı çəkəcəyəm,
ürəyindən
ürəyimə.

1991, BAKI

* * *

Damarlarım donubdu,
ürəyim də sozalı.
Könlümdə arzu qalmaz,
ömrüm-günüm azalı.

...

Keçmişim qəm, günüm qəm,
bu, nə həyat, nə gündür?
Ürək boşalmaq istər,
ağlamalı günümdür.

BAKI

GƏLƏN BƏLALARA QOLLARIM AÇIQ

*18 yaşlı şəhid Zaur Nadir oğlu
üçün deyilmiş şeir*

Yığvalımız haqdan gəlib, əyandı,
nə bağlayar, nə də açar bir oğul.
Sən də alqış etmə mənə, ay anam,
söz almaz göy üzü,
sən, ey üzü nur.

Dili sözlü bir sevdalı qız da var,
gözlərinin dadı, tamı duz kimi
Bu dünyada atəş də var, buz da var,
od ürəyni de, saxlasın buz kimi.

...

Nə yaşadım, nə gün gördüm—
ömürdü,
haqqın dərğahına yollarım açıq!
Bu da ki, dünyada bir gör-götürdü:
gələn bəlalara qollarım açıq...

BAKI

YAĞDI YAĞIŞ

Yağdı yağış dedim cahan yuyundu,
yer də, göy də, ürəyim də tər-təmiz.
Boy atdı sinəmdə bir höyüş arzu,
göylər fərman verdi, kağız-qələmsiz.

Yağdı yağış—buludların axırı,
açılıbdı çən-çiskinin paxırı,
Göz yaşımı, gözəmi yaş axırdı?
Yağış də sevgi tək gələr vədəsiz.

Bu yağışlar bir günahı yuyarmı,
hardan ola məndə elə baxt hanı?..
Allah xoşbəxt yaradıbdı dünyanı,
neyləyərdi bu yağışsız, bu səssiz?!

* * *

İlahi, neçə yol keçir,
bu torpağın sinəsindən?
adamlar neçə yol keçir,
bu torpağın sinəsindən?

Yol çəkməyi savab bildik,
günahlara cavab bildik,
neçə işə rəvac verdik,
bu torpağın sinəsindən.

Yollar torpağın damarı,
mən də onun artıq qanı...
yeridim dünyaya sarı,
bu torpağın sinəsindən.

**TOVUZ,
Qoşa k.**

KASIB BALASI

(Varlı evinə gəlin köçən kasıb qızına)

Ay, ata evində bir gün görməyən,
elçi gedən kimi yüyürüb gələn,
olmaz burda sənə xoş üz göstərən,
qurumamış əllərinin hənəsi,
gəl, gedək mənimlə, kasıb balası.

Bu gün toy günüdür,
təzə gəlinə,
həsəd çəkən də var, söz düzəni də,
bir «mübarək» sözü gəlmir dilimə,
sən xoşbəxt olası gözəlsən axı,
gəl, gedək mənimlə, kasıb balası.

Gəlini gəldiyin bu varlı evin
bütün divarından sənə dərd enir.
Nə yaxşısını gör, nə pis söz eşit,
dili sözlü qalsın bəyin anası,
gəl, gedək mənimlə, kasıb balası.

Bayaq toğlu kəsən bıçağı gördüm,
Allahdan kəsilib ağzı dik düşüb,
yeni qurbanı var bu toy gününün,
keçməsin başımdan ölüm havası,
gəl, gedək mənimlə, kasıb balası.

Kasıb balaları ürəkli olur,
niyə çəkinirsən, içinə hopub?
Keçib gözlərimdə, özünü ovut,
qoy olsun gözlərim bir qız qalası,

gəl, gedək mənimlə, kasıb balası.

Mənim də o qədər günahlarım var,
çiynimə yazılan savab iş olar –
qurtarsa məni bu «günah» qurtarar,
qurtarsa məni bu savab qurtarar,
gəl, gedək mənimlə, kasıb balası,
gəl, gedək mənimlə, kasıb balası.

KİTABA SON ANDA GƏLƏN ŞEİRLƏR

nə ataya oğuluq,
nə oğula atayıq...
nə oğulu atarıq,
nə bir də doğularıq...
atamızdan olmuşuq,
atamız olmamışıq.
atamız, dan-olmuşuq-
atamız, olmamışıq.
...bilirəm, ölüm gələr,
demə «mən ölüm»
gələr,
bir daha Olum gəlməz,
gəlsə də Ölüm gələr!..

MASALLI,
Ninalov kəndi,
avqust-2007

* * *

Atamızdan olmuşuq,
atamızdan olmuşuq.
Atamız, dan olmuşuq,
«axşam» ola bilmərik.

Biz söz ilə böyüdük,
biz Söz ilə böyüdük.
Bir söz ilə, böyüdük,
axşam ola? – bilmərik.

Sufi varmı, hələ bə?
çevrilərik xələfə...
Tale atıb Hələbə,
ax, Şam olar, bilmərik...

MASALLI,
Ninalov, 2007

Hər duyğumuz bir durğuya bağlıdı,
bir «nida»dı, bir «sual»dı, bir «nöqtə».
Söz dildədi—

nə dil, ağız bağlıdı,
dinən dinmir—
hey su aldı... Bir nöqtə!

...Bir hava çal, yar, yaramı, yar, aşıq,
yarasıdı hər aşıqə yaraşıq!
Küsüb gedib, nə zamandı, yar, aşıq,
gözlərimdən hey su aldı bir nöqtə.

...Fikirlərim bir batmandı axşamlar,
ürək sızlar: ax, pərvanə, ax, şamlar...
Qara günlər ağ ömürdə axşamlar,
baxarsan ki, min sualdı bir nöqtə.

**MASALLI, Ninalov,
qırxüyük-2007**

* * *

...Deyirsən ki, mənli günün sualdı,
deyirsən ki, «...yəmin» mənəm,
«bəlkə»-siz».

Sənin eşqin gözlərimdən su aldı,
baxammıram sənə doğru «bəlkə»siz...

...Sən evlisən, «günah» deyir, yasa, din.
Bizə görə ölmə, sevgi, yaşa, din!
...Sevgisizdin, nigahlıydın—yaşadın,
indi isə sevgi gəlib—bəlgəsiz...

...Yola çıxdıq, yol hayana çıxacaq!?.
Qafada «din», qəlbə «sevgi»—
«çixacaq»...
El ağzından bircə kəlmə çıxacaq:
dindən əvvəl doğulaydız bəlkə, siz!..

11.09.2007,
MASALLI, Ninalov

* * *

(Sən evlisən...)

Dindən əvvəl sevgi özü din idi,
onda aşiq yardı, onda yar aşiq.
Əvvəl sözün susma idi, din idi,
indi isə susmaq olub yaraşiq.

Zaman keçdi, dedik son söz dinindi,
eşq yolunu kəsib durub din indi.
Ağılda din, ürəkdə eşq! Din indi,
bir addım at, bu sərhəddi yar, aşiq!

Əkbər, deyir, odur bitməz qeylü-qal,
dilimdə «get», ürəyimdə «qal» ki, «qal»...
Qəlb–fərmandar, mən–icraçı, qərar–qal!
nə deyirsən, həmdəm aşiq, yar, aşiq!?

**21.09.2007,
MASALLI, Ninalov**

* * *

Kirpiyimlə ötürmüşdüm mən odu,
onu gördüm, yenə qəlbim odlandı.
Yanan görüb, gülüb, deyib, bu odu!
ona deyin, bir eşq adlı oddandı.

Ta onu sev, sevməyirəm, sev, gidi...
mən sevdiyim qəlbimdəki sevgidi...
Kimdə qaldı, kimə qaldı sevgi, di?!
sinəmdəki ürək deyil—oddandı.

Mən odlandım, o nə susdu, nə dindi,
ürəksizlik, sevgisizlik nə dindi?!
Deyir, sevgi nə dinsizlik, nə dindi,
odlanmayan ürəkləri od dandı...

24-25.09.2007,
MASALLI, Ninalov

* * *

(yurd itirmiş analara bağışladım)

Bir oğul istərəm Özqan adında,
kimliyi görsənə Öz, Qan, Ad-ında,
Qaytara büsbütün Qarabağını,
uçə öz göyündə, öz qanadında.

Qanadını gərə gəzə göyləri,
Göyçəni, Dərbəndi görə gözləri,
açə bayrağımın qara bağını,
öpə yaşilları, alı, göyləri.

...Dağlarım dərini qara deyirlər,
niyə ağı dərdə «qara» deyirlər?!
Həm qoru, həm də ək, Qara, bağını,
bizlərdə böyüyə Qara deyirlər.

Bir oğul de, Qara Özqan adında,
kimliyi görsənə Öz, Qan, Ad-ında,
Qaytara Təbrizi, Qarabağını,
uçə öz göyündə, öz qanadında.

30.09.2007,
MASALLI, Ninalov

* * *

Göy üzündə dövran Aya keçibdi,
köhnə dərdlər təzə aya keçibdi,
Elə bil qələmə ayə keçibdi,
gözümü kağızdan ayırammıram.

Bir olub iki can—bir doğulmuşuq,
«sıfır» –

«ölüm» demək,

«bir» –

«doğulmuşuq»!

Elə bil anadan bir doğulmuşuq,
özümü kağızdan ayırammıram.

...Mən «ölüm» yerinə,

«özüm» yazmışam,

çölümə qış demə, özüm yazmışam,

Baxma ki, indicə özüm yazmışam,

sözümü kağızdan ayırammıram.

...

30.09.2007,
MASALLI, Ninalov

* * *

Yol yaranıb ən ilk öncə, ya yolçu,
ən sonuncu yolçu kimdi görəsən?
Yolçuluqda ölər olsam, ya yolçu,
«yol sağ olsun, olan işdi» deyərsən.

Ölər olsam... tabutumu qaldırar,
qardaşım Zülfüqar, əzizim Yolçu.
Ləngidərlər, «bəlkə...» deyə, nə çıxar?
ləngitmə ölünü, mən ölüm, Yolçu.

Deyir, yolda yoxuş yoxsa, yol deyil,
gedən ruhdu, qılça deyil, qol deyil.
Ürəyim soldadı, yolum sol deyil,
ürəyim yoldadı, ürəyim yolçu...

(Yol yaranıb görən, öncə, ya yolçu,
yol dəyişər, de, ən sonda, ya yolçu?
Yolçuluq da qutsal işdi, ya yolçu,
nə xoşbəxtədi ölən kişi deyərsən.)

BAKI-MASALLI,
sentyabr-oktyabr, 2007

* * *

Tanrı yazıb, ömrümüz bir cümlədi,
hər cümlənin yanında bir nöqtə var.
Şah işarə nə «sual», nə «nida»dı,
hərəsinin qanında bir nöqtə var.

...Söz bitən gün qələmlər yas saxlayır,
təqvimlər də Sözsüz bir gün saxlamır.
Sözü bəlkə tutub, bax, o saxlayır,
gahında üç, gahında bir nöqtə var.

Qələm yenə yaxşı sözçün sarsıdı –
inam yoxsa nəfs yenər əxlaq!
...İşarələr baxışlar tək canlıdı,
bir nöqtə «yox» deyər, o bir nöqtə «var».

09.09.2007,
MASALLI, Ninalov

* * *

***Nilalovlu el ağsaqqalı İli kişiyyə
(İltifat Ağayevə) ünvanlanıb***

Bir imanlı kişi gördüm, ay ellər,
yola salıb ayı, günü, ili, hey...
Dağ döşündə qərar tutub, ömr edər,
obası Nilalov, adı İli, hey...

Öy qonaqlı, süfrə açıq, üzü ağ,
saqqalı ağ, qəlbi təmiz, ruhu sağ.
Yetmiş ildi vicdan qalıb ağbaağ,
nə eyləyib qulağı hey, dili hey!?

Nə Məşhədə, nə də Haca yol yorub,
könüllərdə yuva salıb, öy qurub,
O qədər ki, kömək edib, əl tutub,
öləndə də diri qalar əli, hey!..
öləndə də əli qalar diri, hey!..

***MASALLI, Ninalov,
11.09.2007***

QALIR

İki daşın arasında bir ocaq,
«iki daşın arasında» bir ömür...
Ocaq yanır, ocaq sönür, köz qalır,
Ata gedir, Oğul gəlir, Öz qalır.

İllərimiz yana-yana kül olur,
yanmasaq da derlər başa kül olur...
Övlad olur—fağır olur, kür olur,
dilimizdə «niyə» qalır, «döz» qalır.

...Bunlar hamsı həmi sözdu, həm həyat,
nəyə lazım yanmaz ocaq, kəm həyat!?.
Yana-yana hərlənirik, nəhayət,
İlham gəlir, Qələm yazır, Söz qalır...

13.09.2007,
MASALLI,Ninalov

HARDA İSƏ YALAN VAR

burda ocaq qalanıb,
demək burda olan var.
burda ocaq qalanıb,
harda isə donan var.

burda ocaq gur yanır,
oda könül verən var.
burda ocaq gur yanır,
harda isə sönən var.

burda ocaq köz verir,
demək fikrə dalan var...
burda ocaq köz verir,
harda isə yalan var...

15.09.2007,
MASALLI, Nilalov

GƏLMƏYİB

Bu gecəni dirigözlü açmışam,
gecə keçib, səhər hələ gəlməyib.
Qulaq duyub, gözüm görüb, qaçmışam,
gözlədiyim gələ-gələ gəlməyib.

Harda başlar, harda bitər bir ömür?!
bir ömürdə bəzən bitməz bir ömür...
Bir qələmdi, bir ağ dəftər, bir ömür:
bu yığvaldı, elə-belə gəlməyib.

...Dünən susdum, bu gün öldüm,
ya sabah?
«bu gün» yoxdu, «dünən» deynən,
ya «sabah»...
Aylarımdan bayram itib, yasa bax...
nə qaydadı: gedən ələ gəlməyib!?

Bu gecəni dirigözlü açmışam,
gecə keçib, səhər hələ gəlməyib.
Məndən başqa bilən yoxdu, İlahi,
bir də göndər, bəlkə gələ. Gəlməyib.

09.09.2007,
MASALLI, Nilalov

* * *

qoca olmaq istəyirəm
alınmır,
cocuq olmaq istəyirəm
olunmur,
harda isə bir cocuq da,
harda isə bir qoca
cavan olmaq isətyir,
alınmır ki, alınmır.

yazılmamış qaydadı bu:
ölüm yoxsa
ömrün heç bir odasında qalınmır.
ölüm yoxsa olumların ötəsinə varılırmır.

olumların ötəsində ölüm var.
ölümlərin ötəsində olum var.

15.09.2007,
MASALLI, Nilalov

* * *

Ürəyimin yaddaşı var,
ürəyimin yad daşı var,
ürəyim hey atlanır—
ürəyim elə atlanır,
yada düşər Altaylar.
bəlkə də burda-
Xəzər qıyısında
 mənim ürəyim atlanmasa,
Altaylar yada düşməzdi.
Altaylar yada düşməsə,
qədəri yada düşərdi.
Bəlkə də ürəyim atlanmasa,
at bizi danacaqdı.

...Bir gün bir qoşun ürəyin
 yel qanadlı atlar ilə atlanıb
uzaq Altaya uçduğunu görsəm
 ürəklənərəm!..
Ürəyimin qan adı var,
ürəyimin qanadı var.

16.09.2007, BAKI

ORAZ YAĞMUR

Türkmənin bir şairi var,
onun adı Oraz Yağmur.
Kirpikləriylə götürüb,
odu, odu Oraz Yağmur.

Adı Yağmur, qəlbi Günəş,
bir işin var ona gənəş.
Millət üçün ən yaxşı iş
görən odu—Oraz Yağmur.

Turan deyib
gəzər-gəzər,
bir üz səhra, bir üz Xəzər.
Bağlayıbdı neçə əsər,
bir ustaddı Oraz Yağmur.

Sözləri gəzər dillərdə.
yetən yeri bəyənmez də,
gəzib-gəzib könüllərdə
yuva qurdu Oraz Yağmur.

**BAKI - MASALLI,
qırxüyük, 2007**

* * *

Ömür keçdi cəbrdə,
böyümərik qəbirdə,
Doğulmarıq nə bir də,
nə bir də yaşamarıq.

Yaşamarıq - ölmərik,
ölüm də az alar–bir...
Az danış, az, ey fələk,
ölülər dil açar, dil...

Dil açmazlar ölülər,
amma ruhlar diridi.
Olum-ölüm arası
bir imtahan yeridi.

21.09.2007,
MASALLI, Ninalov

BU AXŞAM DAĞLARA YAĞIŞ YAĞACAQ

Buludları saçaq atdı dənizə,
bu axşam dağlara yağış yağacaq.
Nə dua eyləsən yetər mənzilə,
Tanrı qapılarını geniş açacaq.

Bu axşam, bu axşam yağış yağacaq,
insanlar qaçacaq öylərə doğru.
Bir dəli köksünü açıb qaçacaq,
qaçacaq elləri göylərə doğru.

Köç axar, köç axar öylərə sarı,
vəhşilik, gözəllik qalar dağlara.
Gedən də Tanrı der, gələn də Tanrı,
bir dəli yolunu salar dağlara.

Bu axşam Talışa yağış yağacaq,
buludlar, buludlar yatıb dənizə.
Tanrı qapılarını geniş açacaq,
murazam, murazım bir ağ bənizə...

**22-23.09.2007,
MASALLI, Ninalov**

SƏSLƏR

Sən sağa gedərsən sol səni səslər,
yatmağa gedərsən yol səni səslər,
hər səsi çevirib söz etmək olmur,
qəlb kədəri gəzər, dil qəmi səslər.

Eyni yerdən gələr, başqadı adı,
başqadı səs dadı, başqa söz dadı,
səslərin gözəli qara sazdadı,
Kərəmi çağırar, Dilqəmi səslər.

Deyir, söz ölməyir, deyir, səs ölmür.
Bəs öləndən sonra nə üçün gəlmir?
Gəlməyinə gəlir,
eşidilməyir,
yoxsa keçəmməyir kəfəni səslər?!

**04.10.2007,
MASALLI**

* * *

Mətləb Ağaya ad etdim

Şairlər yanar-qovuşar:
yandı şam, yandı pərvanə...
Sübh ölər, axşam qayıdar,
şamlar, dörd yanı pərvanə.

Görərlər sevgi azalıb,
dönərlər, min söz dolaşılıb,
Qiyamətə lap az qalıb,
düzdürmə yeni, pərvanə?

Olan olur
Keçən keçdi,
qara sevdalar gerçəkdi...
Yenə qanadı ilişdi,
yandırdı pər-va-nə-ni şam,
yandırdı şamı pərvanə...

***04.10.2007,
MASALLI***

* * *

Gün səhər olmamış hələ,
pərvanə ölməmiş hələ,
el-oba durmamış hələ,
qoy gedim,
bir yolluq gedim.

Gəlmişdim Ayla, o getdi,
gəldiyim Ay yolu itdi,
olan-oldu, keçən-keçdi,
eh! nə olar-olluq, gedim.

...Gələrəm, həsrətlər bitər,
...Gedərəm, gecələr bitər.
Bir qərar ver, di, bir təhər,
lap çiçək tək solluq, gedim.

Gedirəm, bilmirəm, necə,
dil deyir, qəlb getmir elə,
ay aman, bitdi ki, gecə!
Yola sal bir qolluq, gedim,
bu səfər bir yolluq gedim...

* * *

İllər gəlir yaş almağa,
kədər gəlir yaş almağa,
Niyə qoymur yaşamağa,
dünya bizdən nə istəyir?

Sevinc gəlir–gödək olur.
mələk gəlir–fələk olur.
Bizə nəynən örnək olur,
dünya bizdən nə istəyir?

Nə «gözlə», nə «döz»ü bilir,
nə istəyir – özü bilir...
Dedim... şeytan sözü bilir,
demədim... gör, nə istəmir?!.

04.10.2007,
MASALLI

* * *

əllərimdə on barmaq
ayağımda on barmaq
əlim deyir əlvida
ayağım getmir ancaq

dodaqlarımız pay umur
görüşəndə gözüümüz
bilməm niyə yumulur
öpüşəndə, gözüümüz

iki ürək bir vurur
bir can olur – görüşsək
ayrılıq bölünür
iki olur bir ürək

görüşlər və ayrılıq!
bu qaydanı kim qoyub
neçə şəkil alacaq
ürək bir ömür boyu?!

07.10.2007, MASALLI

* * *

otuz iki diş qoruyur bir dili,
diş yeyib, dil deyib alır payını.
gah dişlərə düşdüm, düşdüm dilə gah,
yaşım ötdü dişlərimin sayını.

bir boydadı hamsı, şahı bilinmir,
bir-birinə dəyir ahı bilinmir.
baxma, bircə kəlmə deyib də dinmir.
diş görür hər sözün qeylü-qalını.

ucunda söz varsa yenmir dilimi,
ət yeyir, su içir, yemir dilimi,
haramdlsa yemir bircə dilimi
itirmir, sağ olsun, haqqın sanını.

gözlərim nə çəkir, görmür bir ömür,
ürəyim nə deyir, bölmür bir ömür.
gətirmir o, nolsun, nolsun ki, görmür,
diş bilir bu canın bütün halını.

2007,
MASALLI, Ninalov

VAR OLSUN

Dost adını barındıran,
uca ürəklər var olsun.
Haq işinə arxa duran,
qoca kürəklər var olsun.

Üzü Tanrı sarı olan,
uçan diləklər var olsun.
Eşq yolunda dağa külüng
çalan biləklər var olsun.

Çəkib yurd ətri gətirən
necə küləklər var olsun.
Sağ çiynimə savab yazan,
incə mələklər var olsun!

18.10.2007, BAKI

* * *

bu dünyada bir gözəl var,
topuqları öpüləsi.
saçlarının yerə düşən
qopuqları öpüləsi.

bu dünyada bir gözəl var,
dizi, dizi yeyiləsi.
aşkar-aşkar heyran olub,
gizli-gizli yeyiləsi.

bu dünyada bir gözəl var,
dilimin ucunda adı.
o xəyallar qızını mən,
hər gün sevdim, hər gün aldım.

BAKI

* * *

...yenə bir gün yerinə
yaşanacaq bir əsr
gözüm alacalandı
külək nə rəngdə əsir
görər gözüm görməyir
yerimir qaçan qıçım
yenə bir kişi könlü
qadın qəlbinə əsir...

08.10.07.

COCUQ ŞEİRLƏRİ

AY VƏ AYXAN

Altı aylıq ağ Ayxan
axşam-axşam ağladı.
Ay anşırıdı avazını Ayxanın
aynabəndi aralayıb aradı:
-ay Ayxan, Ay Ayxan,
ağrın alım, ağrını.
Ayxan Aya ağız açdı,
Ay ayıtdı: «ay, ay... Ay Ayxan,
Aydan arı, ay Ayxan,
ağdan arı, ağ Ayxan,
ağlama!»
Arslan Ayxan anrı atıb ağzını
anasını axtardı
Ay allanıb asdı açıq alnını
ağır-ağır ayrı-ayrı aynaları aradı,
ayrı-ayrı aynalardan asıldı.
amma, ancaq
Ayxanını atmadı:
Ayparaya, Ayparaya ayrıldı.
Ayxan anasından ayrılıanda
Ay artıq Ayparaydı—
ayparası aləmin, ayparası Ayxanın
...Ayxan Ayparasını alıb
alınına atdı...
açıq alnı Ayparalı Ayxan adını aldı!

AYXANIN SUALLARI

Ata, niyə buludlar,
bulud kimi enməyir,
yağış olub ələnir?!

Övlad, bulud torpağa
bulud kimi düşsəydi,
gözümüz yol görməzdi.

Ata, ata, ay ata,
söylə, olarki, əlim
gedə Aya toxuna?!

balam, Ayın, ulduzun,
səninlədir ağ nuru,
onlar sənə vurğundur.

Atam, atam, ay atam,
görən çıxmaz ki, xətam
dəniz üstə də qaçam?!

Oğul, bir bax, dənizə,
hey can atır sahilə,
gələ burda dincələ.

Eh, ata, yox, olmadı,
(Harda qaldı öycüyüm)
dükana gedək görüm,
kitab-dəftər istərəm,
suallarına özcüyüm,
cavab tapmaq istərəm.

02.10.2007,

TURALIN TUTANAĞI

Tural
Tütün tüstülətmir
Tüstü tutmayıb tənini,
Təzətərdir.
Tərsdi-tərslə:
Təpəgözü tutsa təpər tozanağa.
Təmizdi, tər təblidi:
Tapdığını təkcə təpməz, tənleyər,
Tapdığına tamahsınmaz
Tapmadıqna tamarzımaz.
Təmiz türkdü,
Turanlıdı, Tovuzludu, törəlidi.
Teyləndisə Tanrıdağda taparsınız.
Turanələr, Təranələr,
Tərsliyini tutdurmayın Turalın
Tutdursanız tasalanıb tərsalardan—
Tatyanadan, Tamaradan tutar—
Tutquludu.
Toya tələsir.

**16.09.2007,
BAKI**

ƏR ƏSGƏR

...Əsgər
ən əsvəl əsəridi Əkbərin
ən əziz əsəridi əzəlki əsrin.
Əsgərlə ələmlər əridi.
Əsgərim ərdəmlidi:
Əlləridi Ərdəbildə, Ərkqalada.
Ərarlandı, əyilməzdi.

Əsgərim!
Əzəlim!
Əzbərim!

Əlaçı Əsgər!
Əlaçıq Əsgər!
Ər Əsgər,
Əziz Əsgər
Əsgər ƏSGƏR!

***BAKI-MASALLI,
qırxüyük-2007***

DEYİMLƏR

Yollar qurtarmayır, yollar dəyişir.

*Mən yol getmirəm,
yolları ayağıma yığırım.*

Tez getdim arxamca gəldilər,
gec getdim qarşımdan...

*Bir var, gözünə yol düşə,
bir də var, yol gözündən düşə.*

Çay da insan kimidir,
yolu daralanda saçı ağarır...

*Buludlar ağlayanda coşub-daşan çay!
Mən elə bilirdim ən böyük eşq
insan qəlbində olur...*

Qürbətə gedən qatarla doğma şəhərin
vağzalından uzaqlaşmağa nə var!?.
Təki arxanca bir ağ əl yelləyənin və
beş damcı göz yaşı tökənin ola...

*Gözlərimdə dəfn etdiyim,
qırmızı qərənfilli, ağ kəfənli həsrətim!
Gözlərim saralmır daha...*

Bu gün qəlbimə toxunan Qız,
Sabah da qəbrimə toxunacaqsan.

*Bu gözün,
bu sözün,
bu da ki, özün!
Səndən deyilənlər səndən düz oldu...*

Hər basabasdan sonra paltarımızın
düymələrini yoxlayırıq, abrimizin isə
qırılmamış düyməsi qalmadı...

*Dünyada «məna» deyilən bir şey varsa,
o da kasıb daxmasından eşidilən
qəmli musiqi səşindədir.*

Dəmir əlləri daş ürəklər doğurdu!

Qələm sahibləri—ələm sahibləri...

Arzulara yetirməyən uzun saç
zindanlarda asılmağa yarayan, bacılar!
Ayaqlarınız altında kətıl də ola bilmədik...

*Bircə dənə arzum qalıb, Yaradan!
O qədər Dərd yükləmişik çiyininə,
İndən belə doğulacaq uşaqların
ürəyini cüt elə...*

1995, BAKI

ALDI, GÖRƏK NƏ DEDİ

**Hamlet KAZIMOĞLU – BORÇALI
(1970-2001)**

**ÇOX MÜBARƏK OLSUN
DEYİRƏM BU TOY**

*Çox sevimli dost-qardaşım,
qardaş-dostum Əkbər bəyə
toy günü münasibəti ilə deyilmiş
şeir*

Siz, ey könül alıb, könül verənlər,
Çox mübarək olsun deyirəm bu toy.
Silkələyir məni bu gün ərənlər,
Qorqud dastanım da boylanır bir boy,
Çox mübarək olsun deyirəm bu toy.

Ellərə baharın müjdəsi yetir,
Qönçələr açılır, bülüllər ötür,
Daha keçmiş olub ayrılıq bitir.
Ey vüsal! Hicranın gözlərini oy!
Çox mübarək olsun deyirəm bu toy.

Göydə ulduzları var, barışıqlı,
Gəlin ən gözəldi, bəy yaraşıqlı,
Sabahın yolları nurlu, işıqlı,
Gələcəyə gedir bu nəsil, bu soy,
Çox mübarək olsun deyirəm bu toy.

Gərək bu gün gülgün badələr içəm,
Ol sevdiklərimin qəlbindən keçəm,
Gözəllər içindən bir gözəl seçəm,
Kazımoğlundan da bu Söz qalsın qoy,
Çox mübarək olsun deyirəm bu toy,
Çox mübarək olsun deyirəm bu toy.

10.08.1995

GETSƏM BU ŞƏHƏRDƏN GERİ DÖNMƏRƏM

Ə.Qoşalıya

Qollarım gücümdən ağrıyır mənim,
Bir həsrət içimdə çağlıyır mənim,
Bu şəhər baxtımı bağlıyır mənim,
Getsəm bu şəhərdən geri dönmərəm.

Neçə payız gəlir, neçə qış qalır,
Yaşımın üstündə neçə yaş qalır,
Hər gedən qatarda yerim boş qalır,
Getsəm bu şəhərdən geri dönmərəm.

...O qız yoxa çıxıb görüş yerindən,
Qayıtmaz bircə yol öpəm telindən,
Bir gün tuta bilib mən öz əlimdən,
Getsəm bu şəhərdən geri dönmərəm.

Gözü bağlı oldum, bəzən də açıq,

kimiyə xoş gəldim, kimiyə acıq,
Arxamca su atan tapılmayacaq,
Getsəm bu şəhərdən geri dönmərəm.

BAKI ş., 1996
Hafiz HACXALIL— DAĞ BORÇALI,
İLMƏZLİ

* * *

Qaldıqca gözümün qan qusar ağı,
Düşməz dodağımdan bayatı, ağı,
Məni bu şəhərə kim atıb axı?!
Getsəm bu şəhərdən geri dönmərəm.

Günüm doğulandan göy idi, qardaş,
Görəsən günahım nə idi, qardaş!?
Bu şəhər qocalar evidi, qardaş,
Getsəm bu şəhərdən geri dönmərəm.

Yerini səhv sala, qış çiçəkləyə,
Bağrından su çıxsa, daş çiçəkləyə,
Qala gözlərimdə yaş, çiçəkləyə,
Getsəm bu şəhərdən geri dönmərəm.

...O qıza söyləyin oyuna gəldik,
Özümüz həsrətin qoynuna gəldik.
Bəlkə körpəsinin toyuna gəldim.
Getsəm bu şəhərdən geri dönmərəm.

Kimiyə xoş gəlsin, kimiyə acıq,
Göylərin qucağı üzümə açıq...

Arxamca ađlayan tapılmayacaq,
Getsəm bu řəhərdən geri dönmərəm.

BAKI, 2006

* * *

Yaşamaq çətindi, Əkbər Qoşalı,
Bu şair dostunun yamandı halı,
Tərsinə dolanır dünyanın valı,
Yenə ürəyimdə min-min yeni çat,
Gör,
 məni
 nə günə
 qoydu
 bu həyat,
Gör, məni nə günə qoydu bu həyat...

2006, BAKI ş.

TƏBRİZ

***«...Qarabağda əsirəm,
Bakıda pul kəsirəm,
sən orda can verirsən,
mən burda kef gəzirəm,
can, ay Təbriz»***

Ə.Qoşalı

Əli yalın, çöhrəsi qan,
Alış belə, alış yan,
Dərdlər sənə alışqan,
Sən dərdlərə alışqan,
Təbrizim.

Bakıdan hay verən yox,
Bir ümid göndərən yox.
Burda ər yox, ərən yox,

Çoxdu boş-boş danışan,
Təbrizim.

At üstündə doğulduq,
Biz beləmi Türk olduq?
Aləmlərə görk olduq,
Mənəm bəxtlə barışan,
Təbrizim.

Əkbər dedi,
...əsirəm,
Bakıda pul kəsirəm.
Mən yetiməm, yesirəm,
Yox halımı soruşan,
Təbrizim.

Ortaya vayın düşüb,
Bəxtinə oyun düşüb,
Dilimə düyün düşüb,
Can yara, hal pərişan,
Təbrizim.

Boğur şovinst səni,
Qorumadıq biz səni.
Ağlayır Hafiz səni,
Ruhlarımız qovuşar,
Təbrizim.

BAKI,
12.06.2006-cı il

Namiq HACIHEYDƏRLİ – SALYAN

* * *

«...*Can, ay Təbriz*»

Ə.Qoşalı

Güneyə göz dikirsən,
gözdən qan-yaş tökirsən,
millət para hayında,
sən yurd dərdi çəkirsən,
can, ay Əkbər...

2006, haziran

QARDAŞ - QURDDAŞ DEMƏKDİR

qardaş—qurddaş deməkdir,
qardaş - qurddaşım Əkbər.
yurdum qədər sevdiiyim,
uca yurddaşım Əkbər.

haq yolunu tapıb gəlib,
ruhumuza hopub gəlib.
Altaylardan qopub gəlib,
Oyadır yaddaşı Əkbər.

təmənna yox səsində,
yaratmaq həvəsində,
insanlıq zirvəsində,

qurub bardaşı Əkbər.

qəm qəddimi əyərdi,
əyib yelə verərdi.
dərdimə sinə gərdi,
böyük dərddeşim Əkbər.

Namiqin yaşam həvəsi,
can dostu, ən yaxın kəsi,
mələklərin sevimlisi,
Tanrının addaşı Əkbər.

**SALYAN, Varlı,
10.05.06.**

KÖKSÜMƏ YAĞAN YAĞIŞLAR

*Mən eşqin əlinə havayı düşdüm,
onunçün yandırıb-yaxdılar məni.*

Ə.Qoşalı

Bu gecə köksümə yağır yağışlar,
Bu gecə eşqimi döyür yağışlar,
Bir eşqin havayı quluyam, Allah,
Qanlı damcısıyla deyir yağışlar.

Qışın şaxtasında ocaq qaladım,
Yayın istisində üşütdü məni.
İstədim qızınam, bir baxışıynan,
Saldılar ellərdən-elə naləmi.

Damcılar altında ölümü gördüm,
Qışqırmaq istədim, səsım gəlmədi.
Gözlədim, dərdimi deməyə, qardaş,
Onu anlayacaq kəsım gəlmədi...

1995

Qismət (RÜSTƏMOV) – QARABAĞ

ÜMİD

Əkbər Qoşalıya

bu adam yeriyən, əriyən şamdır,
dərd onu incidir, o dərdə gülür.
ay Allah, bu adam necə adamdır,
ürəyi dilinin üstə döyünür...

nə yazım?

qorxuram nəse düz olmaz,
söz

məncə,

bəlkə də qəlbin özüdür.
sözünə baxırsan belə söz olmaz,
söz deyil, qəlbinin döyüntüsüdür.

...yolu bir çıxmaza dirənən adam,
yolları özündən yaratsın gərək.
baxanda çox sakit görünən adam,
söznən mülk ucaldı, könülevi tək.

...

ölürdüm... özümə ümid gəzirdim,
dərdi şeytan kimi daşlamaq üçün.
aptekdən soruşdum, bazara girdim,
«ümid» tapammadım yaşamaq üçün.
mənə ümidindən verdin, ölmədim...
inan indiyəcən ümidlər içrə,
mən hələ belə bir ümid görmədim.

ümidə çevrildin— ürəyimdəki,
ölürdüm... sanırdım ümid qalmayıb.
sən verən ümidi alıb,
gördüm ki,
məndə indiyəcən ümid olmayıb.

bəlkə də bu şeyrin adı şeyirdi,
bəlkə də xəyaldı, nə varsa xəyal?.
inan bu sözləri qəlbim deyirdi,
sənə öz sözünü göndərirəm, al:
hər şey yaxşı olacaq...

***03 iyul, 2006,
BAKI şəhəri***

Şəmşəddin KUZƏÇİ – KƏRKÜK

*Bizi unutan dostlar,
özünü tutan dostlar,
bə heç demədinizmi,
nərdədi tütən dostlar?*
Ə.Qoşalı

Sizi unutar dostlar?
Özünü yutar dostlar.
Qiyamət məhşərədək,
Sizləri tutar dostlar.

2006, ANKARA

Bakı Siz,
Gedən getsin baki siz.
Turan yurdu qurulmaz,
Kərkük,
Təbriz,
Bakısız.

02.07.2006

KÖNÜL

***Bakının qardaş şəhri Ceyhandan
Azərbaycanlı şair dostum Ə.Qoşalıya***

Sevincli günündə, üzgün anında,
Bir dost nəfəsini arıyor könül.
İnsan bir dostunu görsə yanında,
Açıyor qolunu sarıyor könül.

Hələ bir sor dostu necə halları,
Gələni olmazsa qurur dalları,
Ulaşılmaz denən iraq yolları,
Yetər ki, bir istə, varıyor könül.

Könüldən könülə bağ qurulursa,
Kirlənmiş yüreklər həp durulursa,
Könülə məhəbbət bir vurulursa,
Sevginin harcını karıyor könül.

**2005,
CEYHAN, TÜRKiYƏ**

BƏKLƏR

Əkbər Qoşalıya sevgilərlə

Qoşalı nə gözəl soyad,
İştə dünya, yetiş qoş, al!
Çalışana həp yoldaş ol,
Türk milləti xizmət bəklər.

Gəncsən, enerji dolusun,
Oğuz kağanın soyusun.
Düşman bəklər ki, uyusun...
Türk milləti xizmət bəklər.

Türklüyümün gənc yazarı,
Quruldu qovğa bazarı.
Dədəm Qorqudun nazarı,
Türk milləti xizmət bəklər.

Turan yükünü yükləndin,
Çox yaralandın, oxlandın.
İNCƏ gül kibi qoxlandın,
Türk milləti xizmət bəklər.

02.06.2001, BAKI

DOST SÖZÜ, OXUCU FIKRI

Əkbər Qoşalının şeirləri haqqında yazmaq asandır. Nədən ki, onu ən azı on ildir tanıyıram. Sözün gerçək anlamında onu tanıyıram. Bu on il müddətində ən azı yüz dəfə görüşmüş, həmsöhbət olmuş, müxtəlif ictimai və ədəbi mövzularda fikir mübadiləsi etmişik.

Görüşdən-görüşə, söhbətdən-söhbətə Əkbərin iç dünyası qatbaqat açılıb mənim üçün. Odur ki, Əkbərin hər hansı bir şeirini yüzlərlə şeirin içindən asanlıqla seçə bilərəm – ruhundan, ətrindən və enerjisindən!..

Əkbər Qoşalının şeirləri haqqında yazmaq çətin-dir. Onun şeirlərini sona qədər anlayıb dərk etmək üçün türk millətinin ən azından son üç min ildə keçdiyi yolu, türkün klassik və çağdaş yaşam tərzini, düşüncəsini, inancını, dünyagörüşünü bilmək lazımdır. Əkbər şeirlərinin birində «qulaqlar yadlaşıb qurdun səsinə, sonra da deyirlər sən dərdin nə?» deyir. Nədən qulaqların qurdun səsinə yadlaşmasını müəllif özünə dərd edir. Bu qutsal duyğu ona hardan gəlir? Mənə elə gəlir, Tanrının genetik yaddaşı, gizli kodlarla Əkbərə ötürdüyü, min illərin o tayından gələn saf və enerjisiylə dolu olan bir duyğudur bu. Və bu enerjinin poeziyaya çevrilərək yenidən millətə ünvanlanması Əkbərin alınına yazılmış qutsal missiyadır.

Digər şeirində şəhid məzarlarını bu torpağın, bu millətə mənsub olduğunu təsdiq edən möhürlərə bənzədir və anladır ki, hər qarışında bir şəhid məzarı olan bu torpaq qutsaldır. Qutsallığı qorumaq isə ilahi borcudur.

Əkbərin poeziyası bizi özümüzə qaytaran poeziyadır. İçimizdəki özgür duyğularımızı, milli mənliliyimizi oyadan, şərəfli dünənimizi bizə xatırladıb, gedəcəyimiz yolu bəlirləyən bir poeziyadır.

Bu poeziya ölməz bir poeziyadır.

Oxuyun ki, Sevginiz və Duyğularınız öləzimesin.

N. HACIHEYDƏRLİ

11.10.2007-ci il

İÇƏRİ

Dilimizin, ruhumuzun qeyrətkeşi (*Prof.Dr. M.Qasımlı*)3

İLƏHİ, SƏN MƏNİ ÖZÜMDƏN ÇIXART

Hər gün verilməmiş bir salamım var.....	6
Hələ ki bir qıza ürək daşıyam.....	7
Mən hələ bir cavan bulud yaşdayam.....	8
Səni varlığıma ac qoyacağam.....	9
Bir «kor olmuş» yoxdu çəkə yolunu.....	10
Gözünün içində xal bitən gözəl.....	11
Ağ əllərin öpüşə, telin sığala yatmaz.....	12
Yenə çaxdı şimşəklər.....	13
Yaxın yola varammadım.....	14
Gözlərim vaxtsız oyandı.....	15
Ömrümüzdə iki dəfə.....	16
Ömrüm uzun çəkmədi.....	17
Bir anın duyğusu.....	18
Nə susarsan, susmaz könül	19
Şükür.....	20
Deyiləm.....	21
Keçmədim.....	22
Öpdük.....	23
Hal.....	24
Qardaş.....	25
Xoş gün özünə qalsın.....	27
Abi	28
Mənim yükümlü dostum.....	29
Bir gün.....	30
Ürəklə köksünə sıxa bilmədiyim.....	31
Söz taparam.....	32
Əl-əl söndü alqışlar.....	33
Heç bayram eləmədim.....	34
Mən səni sevmədim.....	35
Mən səndən ayrılıanda.....	36
Başımızdan yuxarı.....	37
Qarlı qış gecəsi.....	38
Gözlərin yol çəkir.....	39
Qadınlar oğul gətirir	40
Yeddi ölü gün doğdu bu həftə.....	41
Nə vurulma, nə vurma.....	42
Yataqhanada yaşayanların türküsü.....	43
Mən türkəm.....	44

Yenə işim düz gətirmir.....	46
Söylənmə.....	47
Sən qızsanmı bilmirəm	50
Dindən qurtulmaq istədim.....	51

TURAN SÖYLƏMƏLƏRİ

Boz çöllərdə.....	54
Torpaq.....	55
Mən daşları çiçəklərdən az sevmədim.....	56
Yovşan qoxlamırıq, ata minmirik.....	57
Altaylardan qopan atlar.....	58
Qarabağ.....	59
Çadır şəhərciyində.....	61

TƏBRİZ, TƏBRİZ, TƏBRİZ (haray şeirləri)

Can, ay Təbriz.....	64
Təbriz.....	66

İLK QƏLƏM ÖRNƏKLƏRİ

Sənin məktubların.....	69
Yeddi bulaq çayı.....	70
Bilməm, nədi ürəyin, qız.....	71
Damarlarım donubdu.....	72
Gələn bəlalara qollarım açıq.....	73
Yağdı yağış.....	74
İlahi, neçə yol keçir.....	75
Kasıb balası.....	76

KİTABA SON ANDA GƏLƏN ŞEİRLƏR

Nə ataya oğuluq, nə oğula atayıq.....	79
Atamızdan olmuşuq	80
Hər duyğumuz bir durğuya bağlıdı.....	81
Deyirsən ki, mənlı günün sualdı.....	82
Dindən əvvəl sevgi özü din idi.....	83
Kirpiyimlə ötürmüşdüm mən odu.....	84
Bir oğul istərəm Özqan adında.....	85
Göy üzündə dövrən Aya keçibdi.....	86
Yol yaranıb ən ilk öncə, ya yolçu.....	87
Tanrı yazıb, ömrümüz bir cümlədi.....	88
Bir imanlı kişi gördüm, ay eller.....	89

Qalır.....	90
Harda isə yalan var.....	91
Gəlməyib.....	92
Qoca olmaq istəyirəm.....	93
Ürəyimin yaddaşı var.....	94
Oraz Yağmur.....	95
Ömür keçdi cəbrdə.....	96
Bu axşam dağlara yağış yağacaq.....	97
Səslər.....	98
Şairlər yanar-qovuşar.....	99
Gün səhər olmamış hələ.....	100
İllər gəlir yaş almağa.....	101
Əllərimdə on barmaq.....	102
Otuz iki diş qoruyur bir dili.....	103
Var olsun.....	104
Bu dünyada bir gözəl var.....	105
Yenə bir gün yerinə.....	106

COCUQ ŞEİRLƏRİ

Ay və Ayxan	108
Ayxanın sualları.....	109
Turalın tutanağı.....	110
Ər Əsgər.....	111

DEYİMLƏR.....	112
----------------------	------------

ALDI GÖRƏK NƏ DEDİ

<i>Hamlet KAZIMOĞLU</i>	
Çox mübarək olsun deyirəm bu toy.....	116
Getsəm bu şəhərdən geri dönmərəm.....	117
<i>Hafiz HACXALIL</i>	
Qaldıqca gözümün qan qusar ağı.....	118
Yaşamaq çətindi.....	119
Təbriz.....	119
<i>Namiq HACIHEYDƏRLİ</i>	
Güneyə göz dikirsən.....	121
Qardaş - qurddaş deməkdir.....	121
<i>Niyaz NƏSİR</i>	
Köksümə yağan yağışlar.....	123
<i>Qismət RUSTƏMOV</i>	
Ümid.....	124
<i>Şəmsəddin KUZƏÇİ</i>	
Sizi unutar dostlar?!	126

Bakı siz.....	126
<i>Bakı YILDIRIM</i>	
Könül	127
<i>Sabit İNCƏ</i>	
Bəklər.....	128
Dost sözü, oxucu fikri (<i>N.Hacıheydərlı</i>)	129

Əkbər QOŞALI

ÖLÜMLƏRİN ÖTƏSİ
(şeir və deyimlər)

Redaktorlar: Elçin İSGƏNDƏRZADƏ
Namiq HACIHEYDƏRLİ
Mətbəənin direktoru: Rafiq ƏSGƏRLİ
Bilgisayar dizayneri: Aydan ELÇİN
Bilgisayar yığımı: Tural ƏSGƏR
Turənə MƏMMƏDLİ
Korrektorlar: Müşfiq YOLÇUYEV
Ruslan ƏLİOĞLU

Çapa qollanıb: 07.12.2007

Çap edilib: 28.12.2007

Uçot basım vərəqi: 8,5

Ofset kağızı. Boyutu: 60x84 1////8

Sifariş: 336

Sayı: 1000

«VEKTOR» BEYNƏLXALQ ELM MƏRKƏZİ

«VEKTOR» NƏŞRLƏR EVİ

Ünvan: AZ1018. Bakı şəh, Əhmədli qəs, Zığ yolu, 20 q

tel: (+99450) 5627000; (+99412) 4471404

faks: (+99412) 4796003

e-mail: isgenderzadeh@rambler.ru

www.vektor.az